

Ministerul Finanțelor Publice

Agentia Nationala de Administrare Fiscala
Direcția Generală a Finanțelor Publice a
Județului Suceava
Biroul Soluționare Contestații

DECIZIA NR. 75
din 2011
privind soluționarea contestației formulate de
S.C.S.R.L. cu domiciliul
în municipiul Suceava, str.,
județul Suceava, înregistrată la Direcția Generală a
Finanțelor Publice a județului Suceava sub
nr. din 30.05.2011

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală Suceava prin adresa nr. din 30.05.2011, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr. din 30.05.2011, cu privire la contestația formulată de **S.C.S.R.L.**

S.C.S.R.L. cu domiciliul în municipiul Suceava, str., județul Suceava, contestă măsurile stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare nr. din 11.03.2011, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală încheiat la data de 11.03.2011 și înregistrat sub nr./17.03.2011, întocmite de Activitatea de Inspecție Fiscală Suceava, privind suma totală de **.....lei**, reprezentând:

-lei impozit pe veniturile microîntreprinderilor;
-lei accesorii aferente impozitului pe veniturile microîntreprinderilor;
-lei taxa pe valoarea adăugată;
-lei accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația a fost introdusă prin Cabinetul de Avocatură „.....”, în baza împuternicirii avocaționale nr. din 21.04.2011, depusă în original la dosarul cauzei, prin care se face dovada că S.C.S.R.L. din localitatea Suceava a convenit să fie reprezentată în această speță de avocat

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 și art. 209 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, privind Codul de procedură fiscală,

republicată, cu modificările ulterioare, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este învestită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C.S.R.L. Suceava contestă măsurile stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare nr. din 11.03.2011, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală încheiat la data de 11.03.2011 și înregistrat sub nr./17.03.2011, întocmite de Activitatea de Inspecție Fiscală Suceava, privind suma totală delei, reprezentândlei impozit pe veniturile microîntreprinderilor,lei majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile microîntreprinderilor,lei taxa pe valoarea adăugată șilei majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestatoarea susține că, deși a pus la dispoziția organelor de control toate documentele contabile solicitate, obligațiile fiscale au fost determinate prin estimare.

Petenta susține că organele de control au luat în calcul venituri viitoare și nu efectiv realizate, ori, în conformitate cu OD 1752/2005 al. 1 pct. 215, fiind prestator de servicii are obligația de a înregistra veniturile provenite din această activitate doar pe măsura efectuării acestora.

Contestatoarea precizează că, dacă a achiziționat materiale, aceasta nu înseamnă neapărat că s-a procedat și la efectuarea lucrărilor.

Petenta solicită calcularea corectă a obligațiilor fiscale în funcție de considerentele prezentate, împreună cu un expert contabil neutru, eventual efectuarea unei expertize financiar contabile.

În drept, societatea își întemeiază contestația pe prevederile art. 205 și 207 din O.G. nr. 92/2003.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare nr. din 11.03.2011, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală încheiat la data de 11.03.2011 și înregistrat sub nr./17.03.2011, întocmite de Activitatea de Inspecție Fiscală Suceava, s-au stabilit în sarcina contestatorului obligații fiscale în sumă totală delei, reprezentândlei impozit pe veniturile microîntreprinderilor,lei accesorii aferente impozitului pe veniturile microîntreprinderilor,lei taxa pe valoarea adăugată șilei accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată.

Verificările efectuate de organele de inspecție fiscală au la bază procesul verbal nr./06.07.2010 încheiat de către Garda Financiară Suceava.

1. Referitor la impozitul pe veniturile microîntreprinderilor

a) Organele de control au constatat că societatea a achiziționat diverse materiale de construcții cu factura nr./04.08.2009 în sumă delei, fără a o înregistra în evidențele contabile.

Organele de control precizează că administratorul firmei a declarat în nota explicativă că materialele au fost utilizate la lucrări de construcții către diverși clienți, însă pentru aceste lucrări nu au fost emise facturi.

Organele de control au stabilit că, prin nedeclararea veniturilor obținute reprezentând contravaloarea lucrărilor executate cu materialele de construcții în

cauză, plus manopera, societatea a diminuat baza impozabilă cu suma delei, pentru care organele de control au calculat un impozit pe veniturile microîntreprinderilor în sumă de lei (.....lei*3%).

b) Organele de control au constatat că societatea a înregistrat un număr de 56 bonuri fiscale, conform registrului de casă, în sumă totală delei (cu o valoare medie a bonului fiscal delei =lei: 56 bonuri), iar din bonurile de casă prezentate echipei de inspecție fiscală s-a constatat existența bonului cu nr. 230.

Organele de control au stabilit că societatea nu a înregistrat în evidențele contabile un număr de 174 bonuri fiscale (230 – 56), diminuând baza impozabilă cu suma delei (174*..... lei) și impozitul pe veniturile microîntreprinderilor cu suma delei (.....*3%).

c) Organele de control au analizat facturile prezentate și au constatat că societatea nu a inclus în costul serviciilor, costul manoperei și alte cheltuieli legate de personalul direct angajat în furnizarea serviciilor, și au stabilit în urma recalculării o bază impozabilă suplimentară în sumă delei și un impozit pe veniturile microîntreprinderilor suplimentar în sumă delei (.....lei*3%+.....*2,5%).

Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor suplimentar în sumă totală delei a fost stabilit în baza prevederilor art. 107 alin. 1 și 108 alin. 1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, alin. 1 pct. 215 din OD 1752/2005 și ale art. 67 alin. 1 și 2 din O.G. nr. 92/2003.

Pentru neachitarea la termenul legal a impozitului pe veniturile microîntreprinderilor în sumă delei, s-au calculat majorări de întârziere în sumă delei și penalități în sumă delei, în baza prevederilor art. alin. 1 și 2 din O.G. nr. 92/2003.

2. Referitor la taxa pe valoarea adăugată

Organele de control au procedat la estimarea obligațiilor fiscale, pe motiv că societatea nu a pus la dispoziție toate documentele contabile.

În urma verificărilor efectuate și a obligațiilor fiscale suplimentare stabilite prin estimare, constând în impozit pe veniturile microîntreprinderilor, organele de control au constatat că societatea a realizat o cifră de afaceri anuală superioară plafonului de 35.000 euro, al cărui echivalent în lei se stabilește la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României la data aderării și se rotunjește la următoarea mie.

Având în vedere că societatea nu a solicitat înregistrarea în scopuri de TVA, organele fiscale au calculat, de la data la care agentul economic ar fi trebuit să fie înregistrat în scopuri de taxă, o bază impozabilă suplimentară în sumă delei și TVA suplimentară de plată în sumă delei.

Taxa pe valoarea adăugată suplimentară a fost stabilită în baza prevederilor art. 152 alin. 1 și 6 din Legea nr. 571/2003 și ale art. 67 alin. 1 și 2 din O.G. nr. 92/2003.

Pentru neachitarea la scadență a taxei pe valoarea adăugată suplimentară în sumă delei, au fost calculate majorări de întârziere în sumă delei și penalități în sumă delei, în baza prevederilor art. alin. 1 și 2 din O.G. nr. 92/2003.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată s-au reținut următoarele:

Referitor la suma totală delei, din carelei impozit pe veniturile microîntreprinderilor,lei accesorii aferente impozitului pe veniturile microîntreprinderilor,lei taxa pe valoarea adăugată șilei accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să analizeze dacă poate fi soluționată cauza pe fond, în condițiile în care a fost sesizat Parchetul de pe lângă Judecătoria Suceava prin adresa nr. din 17.03.2011.

În fapt, verificările efectuate de către organele de inspecție fiscală au la bază procesul verbal nr./06.07.2010 întocmit de Garda Financiară Suceava.

Organele de control au constatat că societatea a achiziționat diverse materiale de construcții cu factura nr./04.08.2009 în sumă delei, fără a o înregistra în evidențele contabile.

Organele de control precizează că administratorul firmei a declarat în nota explicativă că materialele au fost utilizate la lucrări de construcții către diverși clienți, însă pentru aceste lucrări nu au fost emise facturi.

Organele de control au stabilit că, prin nedeclararea veniturilor obținute reprezentând contravaloarea lucrărilor executate cu materialele de construcții în cauză, plus manopera, societatea a diminuat baza impozabilă cu suma delei, pentru care organele de control au calculat un impozit pe veniturile microîntreprinderilor în sumă de lei (.....lei*3%).

De asemenea, în urma verificărilor efectuate, organele de control au constatat că societatea a înregistrat un număr de 56 bonuri fiscale, conform registrului de casă, în sumă totală delei (cu o valoare medie a bonului fiscal delei =lei: 56 bonuri), iar din bonurile de casă prezentate echipei de inspecție fiscală s-a constatat existența bonului cu nr. 230, motiv pentru care au stabilit că societatea nu a înregistrat în evidențele contabile un număr de 174 bonuri fiscale (230 – 56), diminuând baza impozabilă cu suma delei (174*..... lei) și impozitul pe veniturile microîntreprinderilor cu suma delei (.....*3%).

Organele de control au analizat facturile prezentate și au constatat că societatea nu a inclus în costul serviciilor, costul manoperei și alte cheltuieli legate de personalul direct angajat în furnizarea serviciilor, și au stabilit în urma recalculării o bază impozabilă suplimentară în sumă delei și un impozit pe veniturile microîntreprinderilor suplimentar în sumă delei (.....lei*3%+.....*2,5%).

În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată, organele de control au procedat la estimarea obligațiilor fiscale, pe motiv că societatea nu a pus la dispoziție toate documentele contabile.

Organele de control au constatat că societatea a realizat o cifră de afaceri anuală superioară plafonului de 35.000 euro, al cărui echivalent în lei se stabilește la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României la data aderării și se rotunjește la următoarea mie și nu a solicitat înregistrarea în scopuri de TVA, motiv pentru care organele fiscale au calculat, de la data la care agentul economic ar fi

trebuie să fie înregistrat în scopuri de taxă, o bază impozabilă suplimentară în sumă deei și TVA suplimentară de plată în sumă delei.

Procesul verbal înregistrat sub nr./06.07.2010, încheiat de Garda Financiară Suceava, anexă la Decizia de impunere nr. din 17.03.2011, contestată de S.C.S.R.L., a fost înaintat organelor de cercetare penală cu adresa nr. din 17.03.2011, existând indiciile săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare are o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată cu privire la contestația formulată.

În drept, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava, face aplicarea art. 214 din Ordonanța Guvernului nr. 92 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se precizează:

„(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă;

(...)

(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea (...).”

Astfel, între stabilirea obligațiilor bugetare prin Decizia de impunere nr. din 17.03.2011, contestată de S.C.S.R.L., și stabilirea caracterului infracțional al faptei săvârșite există o strânsă interdependență de care depinde soluționarea cauzei.

Aceasta interdependență constă în faptul că organele de inspecție fiscală au constatat că societatea contestatoare s-a sustras de la plata creanțelor fiscale prin neînregistrarea unor venituri și neînregistrarea și nedeclararea taxei pe valoare adăugată aferentă acestor venituri, asupra caracterului infracțional urmând să se pronunțe organele de cercetare și urmărire penală.

Urmare celor prezentate, organele de cercetare penală urmează să analizeze dacă faptele prezentate întrunesc elementele constitutive ale unei infracțiuni, prevăzute la art. 9 alin. 1 lit. b din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale.

Totodată, se reține că, potrivit doctrinei, acțiunea penală are întâietate față de acțiunea civilă deoarece, pe de o parte, cauza materială unică a celor 2 acțiuni este săvârșirea infracțiunii sau existența indicilor săvârșirii unei infracțiuni, iar pe de altă parte, soluționarea acțiunii civile este condiționată de soluționarea acțiunii penale în privința existenței faptei.

Potrivit prin principiului de drept prevăzut la art. 19 alin. 2 din Codul de procedură penală **„Judecata în fața instanței civile se suspendă până la rezolvarea definitivă a cauzei penale”**.

Precizăm de asemenea, că și Curtea Constituțională prin Decizia nr./26.10.2004, a respins excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 183, alin. 1. lit. a din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, devenit art. 214 alin. 1 lit. a după renumerotare, s-a pronunțat în sensul că *„întâietatea rezolvării acțiunii penale este neîndoielnic justificată și consacrată ca atare și de prevederile art. 19 alin. 2 din Codul de procedură penală, scopul suspendării constituindu-l tocmai verificarea existenței sau inexistenței infracțiunii cu privire la care instanța are unele indicii.”*

De asemenea, prin aceeași decizie, Curtea Constituțională a constatat *„Pentru identitatea de rațiune, cele statuate în materie civilă își găsesc justificare și în ceea ce privește acțiunile în contencios administrativ”*.

Prin Decizia nr./28.05.1996, Curtea Constituțională a reținut că nu trebuie ignorate nici prevederile art. 22 alin. 1 din Codul de procedură penală, potrivit cărora”hotărârea definitivă a instanței penale are autoritate de lucru judecat în fața instanței civile cu privire la existența faptei, a persoanei care a săvârșit-o și a vinovăției acesteia”.

Având în vedere cele de mai sus, precum și faptul că prioritatea de soluționare o au organele de urmărire penală, care se vor pronunța asupra caracterului infracțional al faptelor ce atrag plata la bugetul statului a obligațiilor datorate și constatate în virtutea faptei infracționale, potrivit principiului de drept „penalul ține loc civilul”, consacrat prin art. 19 alin. 2 din Codul de procedură penală, până la pronunțarea unei soluții definitive pe latură penală, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Suceava nu se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei fapt, pentru care se va suspenda soluționarea contestației pentru suma totală delei, reprezentândlei impozit pe veniturile microîntreprinderilor, TVA în sumă delei și accesorii aferente în sumă totală delei, procedura administrativă urmând a fi reluată în conformitate cu dispozițiile art. 214 alin. 3 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Având în vedere cele precizate mai sus, se reține că, până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava nu se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, motiv pentru care se va **suspenda soluționarea** cauzei civile pentru suma delei, conform pct. 10.1 din Ordinul președintelui A.N.A.F nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 380 din 31 mai 2011 care prevede:

„10.1. Dacă prin decizie se suspendă soluționarea contestației până la rezolvarea cauzei penale, organul de soluționare competent va relua procedura administrativă, în condițiile art. 213 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, numai după încetarea definitivă și irevocabilă a motivului care a determinat suspendarea. Aceasta trebuie dovedită de către organele fiscale sau de

contestator printr-un înscris emis de organele abilitate. Soluția dată de organele de cercetare și urmărire penală trebuie însoțită de rezoluția motivată, atunci când suspendarea a fost pronunțată până la rezolvarea cauzei penale. Dacă solicitarea de reluare a procedurii de soluționare aparține împuternicitului contestatorului, altul decât cel care a formulat contestația, acesta trebuie să facă dovada calității de împuternicit, conform pct. 2.2—2.4 din prezentele instrucțiuni.”

În funcție de soluția pronunțată pe latura penală și de constituirea statului ca parte civilă în procesul penal pentru recuperarea pe această cale a prejudiciului cauzat bugetului de stat, procedura administrativă va fi reluată în conformitate cu prevederile art. 214 alin. 3 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată și pct. 10.1 din Ordinul președintelui A.N.A.F nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 380 din 31 mai 2011, citat anterior.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor pct. 10.1 din Ordinul președintelui A.N.A.F nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală și ale art. 214 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se:

DECIDE:

Suspendarea soluționării contestației formulate de **S.C.S.R.L.** împotriva Deciziei de impunere nr. din 17.03.2011 privind suma de **.....lei**, reprezentând:

- lei impozit pe veniturile microîntreprinderilor;
- lei accesorii aferente impozitului pe veniturile microîntreprinderilor;
- lei taxa pe valoarea adăugată;
-lei accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea cu caracter definitiv a motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii, conform celor reținute în prezenta decizie.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurilor legale.